

העלון טעון גניזה, אין לקרוא בזמן התפילה!

פרשות "צו" - "שבת הגדול"

ר"ת	זמני השבת	כניסת שבת	המנום ליל שבת "אור הנשים"
20:23	19:37	18:25	ירושלים
20:20	19:34	18:43	ת"א
20:22	19:36	18:44	חיפה
20:22	19:35	18:44	באר שבע

שבת שלום ומבורך!

נאמר בפרשת השבוע, "צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה..." וכפי שפירש רש"י הקדוש - "אין צו" אלא לשון זרוז מיד לדורות. אמר רבי שמעון: ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש בו חסרון כיס". ועל פי פירוש רש"י ניתן לראות דבר נפלא. ידוע הדבר, שלכל אבריו של האדם יש "כיס" כמו כיסוי השומר ומגן על כל איבר שלא יעשה דבר הנוגד את רצון ה'. לדוגמה, לפה יש שפתיים וגם שיניים שבהן יכול האדם לסגור את פיו מתי שהוא רוצה להימנע מדיבורים רעים ואסורים. האוזן, יש לה אליה שאפשר לכופף אותה לתוכה כדי שלא לשמוע לשון הרע ודברים לא טובים. העין, אפשר לעצום אותה, בכדי לא להסתכל בדבר לא צנוע, וכך שאר האברים, לכולם יש מגן לשמירה (כיס). לעומת זאת למחשבה אין שום "כיס" לכסות ולהגן עליה. המחשבה פועלת ומושפעת באופן קבוע. אז למחשבה יש חסרון וכך אפשר לפרש על פי פירוש רש"י "שצריך לזרז במקום שיש בו חסרון כיס". ולכן צריך להשתדל לשמור על המחשבה מהרהורים רעים וממחשבות אסורות. והינה, מכיוון שקורבן עולה בא לכפר על מחשבות רעות, לכן אמרה התורה בקורבן עולה "צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה". השתמשה התורה במילה "צו" מלשון זירוז היכן שיש חסרון כיס (במחשבה).

ובנוגע לעניין המחשבה, אם נהפוך את המילה "מחשבה" נקבל את המילה "בשמחה". השמחה והחיים של האדם תלויים במחשבות שלו. אדם שחושב מחשבות שמעציבות אותו, תמיד יהיה עצוב, אדם שחושב מחשבות לא טובות לעולם לא יוכל להיות שמח ולעבוד את ה' מתוך שמחה. ועוד יותר מכך, אומר הרבי מליובאוויטש זיע"א, שמחשבה טובה יוצרת מציאות, תחשוב טוב, יהיה טוב. וכיצד יכול האדם להישמר ממחשבות רעות והרהורים רעים? דבר ראשון ישים לב למה שעניו רואות. כי ממה שהעניים רואות המחשבה מושפעת. ורמז לדבר הביא מן הקדוש הרב עובדיה יוסף זצ"ל "וישם ידו על ראש" ישים ידו על הראש שם נמצאת המחשבה. וראשי תיבות של פסוק זה, "עניור". שיהיה האדם "עניור" למראות אסורות. וכמו שנאמר "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם" שלא תטמאו את המחשבה ממה שאתם מסתכלים. דבר שני, אומר רבי נחמן מברסלב, אינו יכול האדם לחשוב שתי מחשבות (במקביל) באותו הזמן. כלומר, אם אתה חושב על משהו אחד כרגע, מיד אתה יכול לחשוב על משהו אחר והמחשבה הקודמת חולפת. ולכן אם האדם רואה שבאותו עליו מחשבות רעות, מיד יחשוב מחשבה טובה ויסלק את המחשבה הרעה.

כידוע חג הפסח מתקיים בעזרת ה' בשבוע הבא, ומלבד הניקיונות של החמץ בבתים יש גם צורך לנקות ולבער את החמץ הנמצא בלב. על כן כל אדם שידע שיש לו חמץ, שנאה או כעס על אדם מסויים יבוא ויפס אותו לפני פסח. ודבר נוסף, כידוע בורא עולם מסתכל על כל אחד ואחד מאיתנו חוגגים את ליל הסדר סביב השולחן, כל אחד לפי השפע שה' נתן לו. אך חייבים לזכור, שעם ישראל ערבים זה לזה, ולכן חובה עלינו לחפש אנשים שאין להם כיצד לקיים את החג ולעזור להם. (מצווה לדאוג לאנשי תורה לקיים את החג ובכך אתה זוכה שבזכות התרומה שלך גם יהיה לו ולמשפחתו כיצד לעשות את החג, ובנוסף הוא ילמד מתך רוגע ושלווה ללא טרדות וימשיך לעסוק בתורה בזכותך..

העלון מוקדש לעילוי נשמת:

אורלי בת סעידה	נוריה בת נעימה	קוקב בת אביגיל	אינס בת מרים	חדווה בת מסעודה	ציפורה בת רבקה	ז'נין בת מזל	שרה בת זילפה	שרה בת חנינה	אליס עישה בת סימי	חנה בת זוהרה
גרשון בן רחמה	אהרון בן חזלה	חי בן ירדנה	חנניה בן אסתר	יהושוע בן תמו	יוחנן בן בסקי	נתנאל בן אורלי	ישראל בן נרה	יעקב בן סעידה	אליהו בן רחל	שמעון בן עיישה
יצחק בן רחל	דוד בן נטע	יקותיאל בן שושנה	דוד בן אוריט	עמרם יחיא בן עיישה						

"לדלג על האהבות הרעות, ניתן רק על ידי האהבה האמיתית" (רבי נחמן מברסלב)

מאמר 2

מאמר 3

מאמר 4

ראשון	יא' ניסן	שני	יב' ניסן	שלישי	יג' ניסן	רביעי	יד' ניסן	חמישי	טו' ניסן	שישי	טז' ניסן	שבת	יז' ניסן
פרשת נשיאים יום יא' ל"א תחנון פטירת ר' משה בן נחמן - (הרמב"ן). והשליה הקדוש רבי ישעיה הלוי הורביץ	פרשת נשיאים יום יב' ל"א תחנון פטירת הצדיקים: ר' יהודה בן הפלא יועץ ר' חיים מונדיבי	פרשת נשיאים יום יג' ל"א תחנון פטירת הצדיקים: קארן, והאלשיך הקדוש	בדיקת חמץ (בערב) סוף זמן ברכת לבנה עד 5:56 ל"א תחנון פטירת הצדיקים: מרן רבי יוסף קארן, והאלשיך הקדוש	ערב פסח סוף זמן אכילת חמץ: 10:06 סוף זמן ביעור חמץ: 14:23 ל"א תחנון פטירת אברהם אבינו	חג הפסח מוריד הטל (מתפילת מוסף) ממוצאי החג - ספירת העומר פטירת יצחק אבינו	א' של חוה"מ א' לעומר ל"א תחנון פטירת הצדיק לוי בן יעקב אבינו	שבת חוה"מ פסח ב' לעומר ל"א צדקתן פטירת הצדיק ר' מאיר אבוחצירא						

מתורתו של הרב הגאון יורם מיכאל אברג'ל

אמרי נועם

בצור ירום

אדם שהוא מזוכך בשום פנים ואופן הוא לא יכול לדבר על הרע של עם ישראל, ולכן אדם שדורש ברבים (בכל מיני אירועים וכיו"ב) יזהר מאוד שלא למנות את עוונותיהם של עם ישראל. וזהו אחד מהסימנים שהוא עדיין לא זכה להתקרב לה' באמת. אם הוא מסוגל לחשוב לא טוב על עם ישראל, אפילו אם זה קיים רק במחשבה, סימן שהוא עדיין רחוק מה', אף על פי שמבחינה חיצונית ב"ה הוא נראה בסדר גמור, אבל מבחינת הפנימיות עדיין יש בו מריקבון ומטה, כי לא יתכן שאדם שנשמתו נזדככה שהוא יוכל לדבר על ה'. והכוונה היא כמו שאומר בעל התניא כשאדם מדבר על יהודי הוא למעשה מדבר על ה' יתברך, כי יש שתי אהבות, אהבת ה' ואהבת ישראל, אהבת ישראל נקראת כלי, ואהבת ה' נקראת שפע, השפע יכול לרדת רק במקום שיש כלי, והכלי של אהבת ה' זהו אהבת ישראל, משמע שמי שאין לו אהבת ישראל אין לו כלי לקבל את השפע. לכן אסור לקטרג על עם ישראל, גם אם ראית אל תאמר העם הזה עושה כך וכך, או פלוני עושה כך וכך... "אל תלשן עבד אל אדוניו" (משלי ל'). כי הלשנה של יהודי שמלשין למטה, נותנת כח לעשרה מרכבות של טומאה לקטרג על עם ישראל. בשעה שאמר ישעיהו הנביא "כי איש טמא שפתים אנכי ובתוך עם טמא שפתים אנכי יושב" (ישעיהו ו'), כתוב בראשית חכמה (שער הקדושה – פרק ארבעה עשר) שמיד ירד מלאך מן השמיים עם גחלים והניחם על פיו, אמר לו "למה אתה אומר ככה על עם ישראל? אין לך רשות לדבר כך." אפילו שהוא היה נביא גדול מאוד, הוא היה נביא הנחמות, לא עמדה לו שום זכות.

כאשר אדם רואה מישהו שעושה טעות הוא צריך להשתדל להוכיח אותו בעדינות, במקום שלא ישמעו אנשים אחרים, לעשות הכל כדי לא לפגוע בו... (כפי שנספר על רבי זושא בשבוע הבא).

(בצור ירום" חלק א', פרק א', עמ' 166-167).

"אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה" (ויקרא ו,ו). מפסוק זה לומדים שישנה מצות עשה להיות אש יקודה על המזבח תמיד. (רמבם הלכות תמידין ומוספין ב,א). ובמצוה זו ישנו רמז נפלא בעבודת ה': הרבי מליובאוויטש זיע"א, מבאר באחת משיחותיו הקדושות, כי המזבח רומז לליבו של כל יהודי ויהודי, ואש המזבח רומזת לאש האהבה היוקדת בליבו של כל יהודי כלפי הקב"ה, כמו שנאמר "עזה כמוות אהבה..רשפיה רשפי אש שלהבתיה" (שיר השירים ח,ו). ולפעמים עוברות על האדם תקופות קשות למיניהן, מלאות בניסיונות כבדים ובנפילות רוח שונות ומשונות, ודועכת בליבו אש האהבה לה' יתברך, לתורתו הקדושה ולמצוותיו הנעימות, עד שנדמה כי עוד מעט קט ותכבה ח"ו לגמרי. ועל כך באה התורה ומצוה: "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה". אפילו בתקופות של נפילה רוחנית, ואף בטומאה ח"ו, ובכל המסעות שעובר האדם בימי חייו, תמיד ידאג לכך שאש אהבתו לבורא לא תכבה לגמרי ח"ו, אלא שתמיד תבער, ואפילו אם תהיה קטנה ביותר, ובלבד שלא תכבה לגמרי חס ושלום. וכך היא לשון קודשו של מורנו הבעל שם טוב הק' (כתר שם טוב אות ריז): "אפילו כשנפול ממדרגתו יהיה דבוק בבורא יתברך במחשבה קטנה... ומכח אותו קטנות יבוא לגדלות. כמו בגחלים, אם יהיה ניצוץ אחד שנשאר, יכול לנפוח בהם הרבה עד שיהיה מדורה גדולה. לאפוקי (להוציא) אם לא יהיה ניצוץ קטן, לא יכול לנפוח אש. כך אם לא יהיה דבוק במחשבה קטנה תמיד בו יתברך – יכבה נשמתו לגמרי.. מדבריו הקדושים למדים אנו שעל האדם תמיד לאחוז עצמו עם הבורא יתברך.. (מתוך אמרי נועם, פרשת צו, מאמר ד).

הליכותיו והנהגותיו בקודש של סידנא בבא סאלי

רבינו נהג להתפלל לפני היציאה לדרך, אך לעיתים כשהיה בבא סאלי מתעכב בדרכים, והיה מוכרח להתפלל, היה יורד מן המכונית ומתפלל באיזו פינה. ומעשה שנסע רבינו מבדוניב לקסר-א-סוק – רשדייה, וביקש מהנהג לעצור את האוטובוס ולהמתין לו כדי שיוכל להתפלל. אך הנהג סרב בכל תוקף. "אם כן, תן לי לרדת מהאוטובוס" אמר בבא סאלי לנהג. הבבא סאלי ירד והחל להתפלל. ובנתיים, הנהג לא הצליח להמשיך בניסיעתו, האוטובוס התקלקל. אך כאשר סיים בבא סאלי את תפילתו ועלה על האוטובוס, שאל מדוע לא נוסעים, סיפרו לו שהאוטובוס לא מניע, ביקש הבבא סאלי שיגידו לנהג שעכשיו אפשר להמשיך לנסוע.. ובאמת כך קרה. מקרה דומה קרה לרבינו בארץ ישראל, שנסע במונית שהנהג סירב לעצור ולחכות ובבא סאלי ירד להתפלל מנחה וכאשר חזר ראה שהמונית עדיין לא נסעה. כאשר בבא סאלי אמר לנהג להניע באמת ראה הנהג שמדובר באיש קדוש ומכובד וביקש את סליחתו.. ובשבוע הבא נביא מעשה, מה עשה שוטר התנועה במקום בו התפלל בבא סאלי ??

רבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב

סיפר פעם רבי נחמן מברסלב, על איש אחד שחלם כי בעיר וינה תחת גשר העומד במקום מסויים – נמצא אוצר גדול. ויהי בבוקר ותפעם רוחו, והחליט לנסוע לשם. בעודו חושב כיצד לבצע את החפירה ולמצוא את האוצר, עבר שם חייל ושאל אותו מה הוא מחפש, חשב האיש כי טוב לספר לחייל את חלומו בכדי שיעזור לו לחפור ויחלקו ביניהם את האוצר. החייל שמע את חלומו של היהודי, צחק ואמר "יהודי טיפש, וכי שם לב אתה לחלומות? הלא גם אני חלמתי שבמקום כך וכך בעיר כך וכך אצל יהודי בשם פלוני במחסן ביתו מוחצא אוצר גדול מתחת לאדמה, וכי אני אאמין לזה ואסע לשם? היהודי השתומם ונחרד, כי אותו מקום ואותה עיר ואותו בית הם שלו, וגם השם שהזכיר החייל הוא שמו, ונסע מהר חזרה אל ביתו וחפר מתחת למחסן וגילה שם אוצר ענק. וכך העניין בעבודת ה' ובהשגת האושר, אין צריך לנסוע למרחקים כדי להצליח לשמוח ולעבוד את ה', כי קרוב אליך הדבר מאוד בפך בלבך לעשותו. כשתחפש היטב תמצא את האוצר והאושר אצלך... (שיח שרפי קודש א – תקפ).

גם אתם יכולים להיות שותפים ביזכוי הרבים!

לקבלת העלון באיזור מגורכם, ולהקדשת שם להצלחה, רפואה או לעילוי נשמת יקירכם ולהיות שותפים ביזכוי הרבים.

צרו קשר במס': 0523458725

הבעל שם טוב הקדוש

מספרים על גביר גדול בשם אביגדור, שהיה אדם עשיר בעל נכסים רבים. הוא אומנם לא נמנה עם החסידים אך הוא אהב את שמחת חיים שהקרינו וליבו נמשך לבית מדרשם. בעיה אחת בולטת היתה לגביר, הגאווה. תמיד התהלך בגב זקוף ובראש מורם כלפי מעלה, הוא היה נוהג להתהלך ולומר "איני זקוק לשום דבר בעולם וכל העולה על רוחי יכול אני להשיג...". הוא לא היה קמצן, אדרבה תמיד הוא נהג לחלק כסף לנזקקים, אלא שגם תרומה זו השתלבה בגאווה... יום אחד, הגביר הגיע לבעל שם טוב הקדוש, הוא הביא תרומה לרב וחיך תוך כדי גאווה. "במה אוכל לברך אותך על נדיבותך?" שאל הבעל שם טוב את הגביר. "כלום, יש לי הכל, לא חסר לי דבר...". הבעל שם טוב ניסה שנית, "ברכה כלשהי?" הגביר חיך בגאווה "איני זקוק לשום ברכה, יש לי הכל. יש לי משפחה וכסף בלי סוף...". הביט בו הבעל שם טוב ואמר "טוב... אם אין לי במה לסייע לך, אולי תוכל אתה לסייע לי? ברצוני לשגר מכתב אל רבי צדוק, מנהל הגמח בעיר מגורין – ברודי, אבקשך למסור לו את המכתב...". העשיר הסכים ותחב את המכתב לכיסו והמשיך לדרכו. כאשר הגיע לעיר ברודי, העניין נשכח ממנו והוא לא הלך לרבי צדוק כפי שהבטיח לבעל שם טוב, המכתב נשאר אצל הגביר. עברה תקופה, תושבי ברודי הרגישו שמשוהו רע אידע לגביר, הוא כבר לא הולך בגאווה, התרומות שלו ירדו, עסקו החלו לצנוח, והשמועות על התמוטטות הגביר כלכלית החלו להישמע ברחבי העיר. פניו של הגביר היו נפולות ועצובות. תושבי ברודי החלו לרחם עליו, אך היו כאלה שכל כך שמחו לראות איך האיש הגאווה שרמס אנשים הפך להיות עני חסר אמצעים. הגביר לצערו נאלץ למשכן את האחוזת שלו ולעבור לדירה קטנה וישנה. הוא נאלץ להשיג עוד כסף ולכן החליט למכור גם את בגדיו כדי לקנות אוכל לילדיו. הוא פתח את ארון הבגדים ותחב את ידיו לכיסיו של המעיל לראות אם נותר בהם דבר מה, בטרם יוציאו למכירה. ואכן, חיפושיו לא היו לריק, הוא מצא מעטפה, ברגע הראשון לא הבין מהיכן המעטפה הגיעה אליו. הוא הביט במילים "רבי צדוק" ונזכר – זוהי המעטפה של הבעל שם טוב הקדוש! רגש עמוק של בושא מילא את ליבו, כזה חוסר אחריות ואי ציות לשליחות של הרבי. הוא אף נזכר במילים "לא חסר לי דבר, איני זקוק לשום ברכה..." הוא החל לבכות. "שש עשרה שנה חלפו מאז... איך שהזמן רץ, כמה תהפוכות עברו עליי מאז...". אך מוטב מאוחר מאשר אף פעם לא – אמר לעצמו והחליט ללכת למסור את המעטפה לרבי צדוק. הוא פגש אדם מסויים ברחוב ושאל אותו האם הוא מכיר את רבי צדוק והיכן הוא גר, האיש חיך וענה "בדיוק היום הוא נבחר להיות ראש ועד גמח, וכעת הוא נמצא בבית המדרש, כל העניים הולכים אליו לקבל עזרה כספית". הגביר שאל את אותו אדם, מה הוא מעשיו של רבי צדוק לפני כן, והאיש השיב לו "הוא עסק שנים רבות בתיקון בגדים והתפרנס בצמצום רב. הוא תמיד התנהג בצניעות וענווה והמזל החל לאחרונה להאיר לו פנים, לפתע פתאום החלו הזמנות גדולות כ 5000 חליפות לחיילי הצבא, ובתוך זמן קצר הפך להיות עשיר גדול. אלא שעושרו לא פגע בו והוא נשאר צנוע ובעל ענווה, והיום הוא נבחר לראש הועד לגמילות החסדים". העניין החל להיות מוזר לאביגדור, "אם רק היום נבחר רבי צדוק לראש ועד הגמח, אז כיצד אמר לי הבעל שם טוב למסור לרבי צדוק – מנהל הגמח את המעטפה? הרי לפני 16 שנה הוא לא היה מנהל הגמח, ורק היום הוא נבחר לכך...". הוא הלך לפגוש את רבי צדוק... כאשר הגיע תורו להיכנס לרבי צדוק, הוא ביקש למסור לו מכתב מלפני 16 שנה מאת הבעל שם טוב והתנצל וסיפר לו על סיבת העיכוב, והשתלשלות העניינים. הם פתחו יחד את המעטפה וקראו את המילים הבאות: "מוסר מעטפה זו, היה עשיר גדול אך עתה הוא עני מרוד. אומנם בהתנהגותו השחצנית וגסת הרוח הביא על עצמו במו ידיו את מצבו, אך בכך כבר שילם די והותר. עתה אין לו מאומה לפרנסת בני ביתו. מכיוון שנבחרת היום לוועד גמילות החסדים, עשה נא ככל יכולתך לעזור ולסייע לו להתחיל מחדש. אביגדור יצליח בעסקיו ובפעם הזאת יהיה ראוי לעושר. וזה לך האות לאמיתות הדבר – אשתך בהיריון ואומר אני שאתם מצפים לבן זכר – מזל טוב! " הלם מוחלט, היה להם, וטרם סיימו להתאושש נכנס הגבאי והכריז "מזל טוב מזל טוב נולד לרבי צדוק בן זכר!! " לא חלף זמן רב, ורבי צדוק יחד עם הגביר אביגדור שמזלו האיר לו פנים נסעו יחדיו לרבי ישראל בעל שם טוב להודות לו על ברכותיו ולהסתופף בצילו ולדבוק בדרכיו הקדושות...

הרב הגאון הרב ישראל אברג'ל שליט"א

"ושכר הזריזות בהשכמת הבוקר אין לתאר, שכן מצינו בדברי רבותינו שהפליגו עד מאוד בשבחו ובגודל מעלתו ושכרו הרב והצפון למזדרז להשכים קום לעבודתו יתברך שמו, וביותר תגדל תפארתו אם יזכה לעמוד ממיטתו בחצות הלילה, לעבודת בוראו מה יופיו ומה רב טובו, ולחיבת הקודש נמנה מעט מזעיר משכרו...
א. מכניע את יצרו הרע. ב. מוליד בליבו – אהבת השם. ג. זוכה לאמונה שלימה בהשם יתברך. ד. זוכה לפתיחת שבילי השכל. ה. זוכה להיות מתלמידיו של אברהם אבינו עליו השלום. ו. זכות עומדת לבניו. ז. זוכה להיות מכלל נוחלי חיי העולם הבא. ח. זוכה שתפילתו נשמעת. ט. מסגל לבניו נפש ישרה. ונפרט על כל אחד מהסעיפים:

א. כתב מרן החיד"א הקדוש בספרו המתוק "דבש לפי" (מערכת ה אות יג) השכמה – אמרו רבותינו זכרונם לברכה (ברכות סב): הבא להרץ השכם להרגו, פירוש אם בא היצר הרע להרץ על ידי פיתוי מעשים שאינם הגונים, אין כוח שתהרגהו יותר מאשר על ידי ההשכמה. כי השינה אחת משישים במיתה, (ליקוטי גורי הארי זל כתב יד). ובזה יובן היטב מה שאמר דוד המלך ע"ה "וליבי חלל בקרבי" (תהילים קט כב), והיינו שעל ידי קומו בחצות הלילה הרג ליצר הרע. וקל וחומר אם דוד המלך עליו השלום שלא היה ישן שישים נשימות, והוא חי וקיים, הוצרך כל ימיו לקום בחצות, כדי לשבר את יצרו ותאוותו, אנו הקטנים על אחת כמה וכמה...
(מתוך חלב הארץ, חלק ראשון סימן א' פרק א' עמ' 75-74).

הרב הגאון שלום ארוש שליט"א

אדם שמתעורר להכניע את עצמו ולשוב בתשובה לפני הבורא, די לו בגערה, ואילו הכסיל שאין לו חשבון נפש ואינו חושב – למה עובר עלי מה שעובר? הוא יכול גם לקבל מכות על גבי מכות ולא להתעורר... וזה מה שנאמר "תחת גערה במבין מהכות כסיל מאה" (משלי יז), ובחז"ל כתוב "אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי: טובה מרדות אחת בליבו של אדם יותר מכמה מלקיות וכו'..." "וריש לקיש אמר יותר ממאה מלקיות... שנאמר תחת גערה במבין מהכות כסיל מאה" ורש"י מסביר – מרדות אחת: לשון רידוי והכנעה, שאדם שם על ליבו מאליו... כלומר האדם מתעורר להכניע עצמו ולשוב בתשובה שלמה מעצמו לפני הבורא. ועיקר מה שהאדם צריך להכניע את עצמו לתשובה שלמה, זה לא לשכוח שום טובה מהטובות שעשה לו איזה אדם כלשהו שהם למעשה גם הטובות שגרים ה' יתברך שיעשו עימו... (מתוך שערו בתודה, עמ' 32).

מרן פאר הדור - הרב עובדיה יוסף זצ"ל

- בימי הפסח חייב האדם להכשיר את הכלים שהשתמשו בהם בכל ימות השנה, אם רוצה להשתמש בהם בפסח, משום שכלים שבישלו בהם, או שמו בתוכם מאכלים רותחים, הרי דפנות הכלים "בלעו" טעם מהמאכל שהיה בהם. או לחילופין, כשם שאנו מפרידים בכל השנה בין כלים של בשר לכלים של חלב, כמו כן יש אנשים שיש להם כלים נפרדים לפסח.
- כל כלי שעשוי ממתכת או מפלסטיק, דרך ההכשר שלו היא כפי דרך השימוש בו, משום שכלל יש בדינו "כבולעו כך פולטו". כלומר, כפי שהכלי בלע טעם מהמאכלים, כך הוא יכול גם לפלוט אותו. ולפיכך כלי שדרך השימוש בו היא על ידי בישול, כגון סיר בישול, דרך ההכשר שלו היא כתשמישו, כלומר ל"הגעילו", ופירוש הדברים שיש להכניס את הכלי לתוך כלי גדול יותר עם מים רותחים. וצריך שיהיו המים רותחים ב"כלי ראשון". כלומר, יש להגעיל את הכלי במים רותחים שנמצאים בכלי הראשון שבו הם רתחו, שהוא הכלי שמונח על האש. אבל אין להגעיל את הכלי בתוך מים רותחים ששפכו אותם מהכלי שבו הם רתחו לכלי אחר, כי כלי זה כבר אינו כלי ראשון, אלא "כלי שני", ואין המים שבכלי שני יכולים לגרום להפלטת מה שבלוע בתוך הכלי שמגעילים בתוכו.
- שפודים שמשתמשים בהם באש בלא אמצעות נוזלים, צריכים ליבון באש ממש עד שיהיו ניצוצות ניתזין מהם. כלומר, עד שיאדים הברזל.
- סכינים וכפות וכיוצא בזה, אפשר להגעילים ולהכשירם בתוך מים רותחים שבקומקום החשמלי.
- כלי חרס אין יכולת להכשיר לפסח. כלי זכוכית אינם צריכים הכשר לפסח ולדעת השולחן ערוך מספיק לטוּף ולהדיח היטב את הכלי זכוכית שבביל פסח.
- כל כלי שלא השתמשו בו ברותחין כגון כלי כסף וכן המקדר אינם צריכים הכשר אלא מספיק לנקות אותם היטב בלבד.

רבנו יוסף חיים - הבן איש חי זצ"ל

המעשה הבא אירע במהלך מסעו של הבן איש חי לארץ ישראל, המסע היה אמור להימשך שבועות אחדים, על חולות המדבר הצחיח. הבן איש חי הצטרף לשיירת גמלים שעשתה את דרכה על חולות המדבר אל ארץ ישראל. לאחר כמה ימים, הגיע ובא ערב שבת קודש. הבן איש חי ביקש מראש השיירה השיח' לעצור את השיירה מפני כבוד השבת. "השתגעת? מקום זה מלא בשודדים אכזרים וחיות טורפות..." אנו לא עוצרים כאן בשום פנים ואופן. ראש השיירה המשיך והבן איש חי החל להקים לעצמו אוהל ולהתכונן לשבת הקדושה. ראש השיירה היה מסוקרן לראות מה יעלה בגורלו והחליט להסתתר ולצפות במתרחש. החשיכה ירדה, הבן איש חי היה עסוק בשירי שבת ובסעודתו. והינה לפתע ראה ראש השיירה את השודדים האכזרים מתקרבים לאוהל של הבן איש חי, עם חרבות שלופות בידם. הוא החל לפחד ולהסתתר שבטעות לא יראו גם אותו. הוא הבחין בראש השודדים האכזרי שנכנס לבדוק את ה"טרף" באוהל, אך מיד לאחר שניה, ברח משם ראש השודדים ונס מפני הבן איש חי. ראש השיירה לא הבין מהי הסיבה שגרמה לראש השודדים לפחד ולברוח מהבן איש חי, הוא החליט לרדוף אחריו ולשאול אותו לפשר העניין, ועל כך נגלה בשבוע הבא...

הרב הגאון ראובן אלבז שליט"א

בגמרא, (סנהדרין יא עמ' א) יש מעשה המלמד על גודל חשיבותה של הזהירות בכבוד הזולת, שאין להקל בה כמלוא נימה, גם במחיר ויתורים גדולים ואפילו ויתור רוחני. וכך מספרת הגמרא: רבי יהודה הנשיא היה יושב ודורש בדברי תורה, והינה ריח חריף של שום נידף באוויר. רבי יהודה הנשיא הריח את הריח החריף של השום, וזה הפריע לו מאוד, והוא ביקש כי מי שאכל שום - יצא מהשיעור וילך לחיים טובים ולשלום. ומחר יבוא כשיסור ממנו ריח השום. קם רבי חייא הגדול, תלמידו המובהק של רבי יהודה הנשיא, ויצא מבית המדרש. ראו זאת התלמידים, וקמו אף הם מפאת כבודו של רבי חייא, ויצאו מהשיעור. וכך התבטל השיעור מפני שכולם יצאו. למחרת פגש רבי שמעון בנו של רבי יהודה הנשיא, את רבי חייא, ושאלו "למה ציערת את אבא? בגלל השום שאכלת התבטל השיעור..." "חלילה" ענה רבי חייא, "לא תהא כזאת בישראל! לא אני הוא שאכלתי את השום, אך כאשר ביקש רבינו שמי שאכל שום יצא - יצאתי אני כדי שלא ירגישו מי הוא זה שכן אכל שום". כך ויתר רבי חייא על השיעור של רבי יהודה הנשיא, ואף גרם לכך שהשיעור התבטל העיקר בלבד שלא יתבייש אותו תלמיד. עד כדי כך לבטל שיעור והעיקר לא לפגוע ביהודי!

מספרים על מאור הגולה הגאון רבי עקיבא איגר זצ"ל, שהיה גאון עולם, אשר כבר בצעירותו נודע בשערים והתפרסם בגדלותו. עשירים רבים אשר היו להם בנות שהגיעו לפרקן חפצו בו לחתן עבור בתם, לפי שהיה גדול בתורה, עניו, ובעל קדושה יתרה. ואכן, בסופו של דבר בא העילוי ברית האירוסין עם בתו של גביר גדול, שאוהב תלמידי חכמים. לאחר שמחת האירוסין ביקש הגביר העשיר מאת החתן לבוא עימו לבית המדרש להשתעשע בדברי תורה עם כמה גאוניו, ולבדוק את גאונותו של רבי עקיבא, אך ממה שאירע שם, רצה הגביר לבטל את השידוך ואת הסיבה לכך נגלה בשבוע הבא... (משכני אחריו, במדבר, עמ' לב-לג).

העלון מוקדש לרפואות:

- צ'יצ'אן בן ביסקה
- חזלה בת חביבה
- אהוד בן רבקה
- דביר בן גאולה
- אילן בן גורג'יה
- אושרה סעידה בת עליזה
- מרים בת אסתר בלור
- ליטל בת אורנה חווה
- ראובן בן חנה
- מרדכי בן ג'ראן
- חיה אביגיל בת אליס

העלון מוקדש להצלחת:

- מור אבי אוריאל בן ציפורה
- עזרא בן נאוה
- גיא בן איריס
- אלעזר בן כוכבה
- ישראל בן רבקה
- מרת אימי ויויאן בת נוריה
- בת חן בת עירית
- בר ושרית ישראל
- אליעד אליהו בן אריאלה
- אביחי מרדכי בן רבקה מיכל

"עין חיים היא למחזיקים בה"

המעוניינים לסייע בהוצאת העלון ובזיכוי הרבים, מוזמנים ליצור קשר : במספר: 0523458725 או במייל: mahamardaniel@walla.co.il